

Així d'humà només pot ser-ho el mateix Déu.

Si avui tornés Jesús, tornariem a matar-lo. I no els oficialment dolents, sinó els oficialment bons, els guardians de la religió, els grans sacerdots i fariseus.

L. BOFF

Avui l'Església s'ha convertit per a molts en el principal obstacle per a la fe. En ella només s'hi pot veure la lluita pel poder humà, el mesquí teatre dels qui amb les seves observacions absolutitzen el cristianisme oficial i paralitzen el veritable esperit del cristianisme.

J. RATZINGER

S. KIERKEGAARD

La por que Jesucrist pot inspirar-nos avui la va inspirar també no només a les autoritats religioses jueves sinó als seus propis deixebles. Però en aquests, l'atracció de Jesús va resultar ser més forta que la por. Una mica d'això és el que se'ns demana avui: Aquest seguiment confiat que s'atreveix a escoltar la paraula tantes vegades repetida: «no tingueu por». I que acaba convençut que la nostra fe és la victòria que venç aquest món. Així, el seguidor de Jesús es trobarà més d'una vegada plorant amargament com Pere, però també cantant amb el profeta Jeremies, entre agraït i espantat: «Em vas seduir i em vaig deixar seduir...», «La teva paraula ha estat més forta que jo i em crema» (Jr 20, 8ss).

Què puc fer jo?

Per seguir Jesús cal que el coneguis. Participa en algun grup de revisió de vida/formació/exercicis espirituals... per conèixer millor l'Evangeli i escoltar a què et crida a tu en particular Jesús.

Apunta't a fer algun voluntariat. En l'exercici del servei podràs acostar-te a aquells amb els que va compartir Jesús la seva vida.

Com aprofundir?

- 📖 J. I. GONZÁLEZ FAUS, *Por de Jesús*, Barcelona, Cristianisme i Justícia, Quadern 163, 2009.
- 📖 J. LAGUNA, *Distopies evangèliques*, Barcelona, Cristianisme i Justícia, Quadern 181, 2012.
- 📖 J. A. PAGOLA, *Jesús, aproximació històrica*, Claret, Barcelona, 2008.
- 📖 Teodor SUAÚ, *De Cafarnaüm a Jerusalem*, Barcelona, Abadia de Montserrat, 2008.

Por de Jesús

Què ens produeix: rebuig o atracció?

La vida i el projecte de Jesús van tenir, des de molt al principi, dues reaccions contraposades: el seguiment i el rebuig. Jesús generava por i fou acusat de tot, fins a la mort.

Avui, una temptació del creient és abandonar la humanitat de Jesús per quedar-se amb una divinitat sense rostre. Una divinitat sense el contorn humà de Jesús de Natzaret on projectar, aleshores, una imatge humana deduïda de les nostres idees racionals sobre la divinitat.

Actualment, ¿qui pensa en Crist com en un condemnat de dret comú, excepte els seus enemics? L'Església certament no pensa així de Jesucrist, i això porta a una falsificació de la seva creu i de la revelació de Déu en ella.

SIMONE WEIL

Jesús ens fa por. Per què?

Set parelles de mots per acostar-se a una forma insòlita de vida, seductora i exigent a la vegada.

Dos missatges: Abbà i Regne

Què és el que fa por d'aquestes dues paraules? Per a Jesús, Déu és font de vida, de confiança, de dignitat humana i de llibertat. Això és el que suggereix l'al·lusió a la paternitat de Déu. La parentalitat de Déu no pot separar-se del resum del seu anunci: el que Jesús anomenava el «Regne de Déu», que dona una dimensió social, comunitària, universal i terrenal a la filiació divina de cada ésser humà. La paternitat de Déu es converteix així en una magnífica notícia, però també en una tremenda exigència.

Dos protagonistes: malalts i pobres

La radical parcialitat de Jesús cap als exclosos de la societat és un altre d'aquests trets seus innegables que, a la vegada, sedueixen i espanten. Déu no és només una figura maternal sinó que a més és «amor asimètric». El seu amor és manifest a tots, però més intensament als pobres i oprimits. Cosa que no és fàcil de acceptar pels qui tendim a creure'ns els seus privilegiats.

Dues paraules canviades de significat: «samarità» i «fariseu»

Les dues paraules que en el judaisme de la seva època tenien un significat més positiu (fariseu) i més negatiu (samarità) han canviat de significat per a nosaltres. Fariseu ha passat a ser una de les més grans desautoritzacions que poden fer-se en el món religiós. I samarità, un dels més suaus elogis que caben en l'òrbita del que és humà.

Dues conductes: curacions i àpats

A part que Jesús no cobrava per fer-les, moltes de les seves curacions violaven directament les normes jueves de segregació. També els àpats tenen lloc amb gent de «mal viure». Quan es titlla Jesús de «menjador i bevedor» no és per menjar i beure, sinó perquè ho fa amb «públicans i pecadors».

Dues reaccions: seguiment i conflictivitat

Jesús va desencadenar un moviment de seguidors que van acabar donant la vida per ell, i també implantant al món una revolució que no semblava cridada a triomfar. Però va desencadenar també una hostilitat que va ser creixent fins a treure-se'l del mig de la manera més humiliant i violenta possible. Un element indispensable per conèixer Jesús és seguir-lo. I una condició del seguiment és empobrir-se.

Pregunta't

- Què t'atrau de Jesús? Què et produeix rebuig? Per què?
- González Faus diu: «La paternitat de Déu es converteix així en una magnífica notícia, però també en una tremenda exigència». Com ho experimentes en la teva vida? Quines bones notícies reps? Quines tremendes exigències?
- Si seguir Jesús vol dir empobrir-se, a quines coses has de renunciar? Què has d'anar deixant?
- A qui et costa estimar? Qui deixes al «marge de la teva vida»? Què és el que et fa millor que ell o ella? El convidaries a la teva taula?
- Quins són els teus ideals, els teus somnis impossibles? Es troben en les coses petites, en allò senzill i gairebé invisible o en el que és espectacular i poderós?
- Tal i com pregunta l'autor, per a tu Jesús era un blasfem imperdonable o la revelació mateixa de Déu?
- La teva resposta, reflecteix la teva forma de viure? En quins aspectes has d'anar avançant?

Dues actituds: exigir al de dins i comprendre el de fora

Jesús demanava als seus oients molta fe i criticava amb duresa la falta de fe dels seus, sobretot dels més propers. Inverteix els nostres posicionaments inicials: alegrar-se amb el que tenen de bo els altres i no tancar els ulls al que cal corregir en nosaltres, en comptes de l'autocomplaença i del menyspreu dels altres.

Dues possibilitats: o Déu és així o Jesús és un blasfem

En l'àmbit creient, la pregunta i el dilema que ens deixa Jesús és: era un blasfem imperdonable o era la revelació mateixa de Déu? de manera que si Jesús era així, és perquè revelava Déu i revelava que Déu és un Déu dels pobres i que s'escapa de tot intent de codificar-lo religiosament. Però malgrat aquesta revelació, l'ésser humà segueix buscant Déu en allò que és primer, el més gran, enlluernador i avassallador. Déu es revela en l'amor i l'home s'obstina a buscar-lo en el poder.

Notes